

עדינה בדולח: דיזגופית גזעית

אם היא היתה בלונדית, בוטיצ'לי היה משתגע אחריה, אבל היא שחררה ויש לה גוף חטוב ומתלים משגעים המגיעים עד אחרי הכתפיים. בג'ינס וברחובות חשופת כתפיים לא קשה לזהות את המקום ממנו באה. דיזגוף, רבותי, דיזגוף. עדינה בדולח בת 17, תלמידת שביעית בוויצ'ו צרפת, בית-הספר התיכוני המיקצועי שלייד הקאונטרי-קלאב, מתגוררת בלב ליבו של רחוב דיזגוף, והיא עצמה מוצר אופייני של רחוב זה. חתיכה יפה ומודעת היטב לתפוכות היאופנה.

עדינה רוצה להיות דוגמנית, היא יודעת שתחרות מלכת-המים תהווה בשבילה כניסה בדרך הראשית אל עולם האופנה. לכן הגיעה לתחרות, והיא מקווה מאד להצליח בה.

היא אהבת לרקוד ורקדה תקופה ארוכה בלהקת הג'ז של שלמה רוזמרין. בימים אלה לקחה הפוגה מהרקוד והימיקצועי וכעת היא רוקדת רק בדיסקו-טקסטים ביחד עם החברה שלה. הדיזגוים הצעירים נפגשים בכל פעם בבית של חבר אחר או לייד בית של חבר אחר, והולכים לרקוד בערבי הדיסקו המתקיימים בבית הנוער, בבית-החייל, בדיסקוטק מליבו ובדיסקוטק באר סינו.

עדינה הולכת לחוף פרישמן כבר שנים. היא אוהבת את החוף הזה, רגילה אליו, ומכירה כמעט כל אחד שבא לחוף. הוריה של עדינה מעודדים אותה, ובהחלט מרוצים מהחלטתה להיות דוגמנית. אביה הוא בעל מופעל סכסטיל ואמה בעלת חנות ללבנים.

עדינה היא הבכורה מבין שלושה ילדים ויש לה חבר קבוע בשם מוטי. אין לה תחביבים מיוחדים. היא אוהבת להתלבש יפה, לרקוד וללכת לים. בבית-הספר שלה היא לומדת גרפיקה, ציור וצילום.

אתי פרץ: בחורה מציאותית מאד

היא נראית כמו כל היפהפיות הנוטלות חלק בתחרות מלכת-המים מדי שנה. צעירה יפהפיה בעלת גוף חטוב. היא נראית כמו תלמידת גימנסיה, אבל היא לא. אתי פרץ, מזכירה בחברה לתיכונדסי, היא בת 24 והחליטה שזה הזמן, ותחרות מלכת-המים היא המקום לפתוח בקאריירה חדשה — קאריירה של דוגמנית. אתי נולדה בבתיים לאב סוחר רהיטים ולאם עקרת-בית.

כשסיימה את שירותה הצבאי נסעה ליקנדה, שם שהתה שנה שלמה והתגוררה אצל קרובי משפחה. למזלה הטוב לא נזקקה לעבודה. מארחה היו די אמידים כדי לספק את כל מחסורה, וכל מה שרצתה באותה שנה בקנדה היה לבלות, לבלות ולטייל.

אתי פרץ כמה תחביבים. אחד מתחביביה העיקריים הוא הצילום. לא היא אינה מצלמת, היא מצטלמת. תחביב זה הביא אותה לעולם הדוגמנות. היא משרתת לצילומים ואת ההגאה האמיתית היא מפקה, כשהיא רואה את המוצר הסופי עם דיוקנה מוטבע עליו. תחביבה השני הרציני הוא הקריאה. היא אוהבת בעיקר מה שהיא מכנה מספרים, "מציאותיים", ואת אומרת ספרים המספרים על מיקרים שאירעו במציאות היומיומית והאפורה של חיינו, אך היו ראויים לדפוס. כך, למשל, סיימה באחרונה את קריאת ספרו של ברוך לשם על רצח רחל הלר ואת ספרו הביוגרפי של שמעון "כושי" רימון הרצח מרצה עונש מאסר בגרמניה. אחרי שהוריה שבע בהשתתפות ברשת הישראלית להברחת סמים. חוץ מאותם ספרים מציאותיים היא קוראת פסיכולוגיה, וכשהיא אינה עסוקה בצילומים או בקריאה היא עוסקת במלאכת-יד. מרכיבה תמונות מרהיבות מאבזורים. לאחרונה סיימה יצירת תמונה גדולה שעשתה מחלקי שעון מקולקלים.

